

Voor alle toekomstige data geldt: Deo volente

Zondag 14 april

09.30 uur: ds. D. Heemskerk

19.00 uur: ds. D. Heemskerk

20.30 uur: ds. D. Heemskerk (preekbespreking 15+)

Voorzang

Ochtenddienst: Psalm 22 vers 16

Avonddienst: Psalm 30 vers 2

Collecten

1 Stichting Gehandicaptenzorg Adullam

2 Kerkvoogdij

3 Plaatselijk jeugdwerk

Vrijdag 19 april (Goede vrijdag)

09.30 uur: ds. W. Pieters (Elspeet)

19.30 uur: kand. D.H.J. Folkers (Apeldoorn)

Collecten

1 Diaconie

2 Kerkvoogdij

3 Kerkenraadsfonds

Preekbespreking 15+

De tekst voor zondagavond voor de preekbespreking is Lukas 23: 42-44.

Uitzending kerkdienst

In verband met Goede vrijdag is er op donderdagavond 18 april geen uitzending van een kerkdienst.

Giften

Ouderling Jansen ontving 2 x € 10 voor de diaconie.

Verantwoording kerkvoogdij, maart 2019

Collecten:

€ 2.996,94 gewone collecten

€ 2.076,48 collecte renovatie pastorie

€ 679,65 collecte begraafplaats

€ 25,00 via bank ontvangen voor collecten.

Giften renovatie pastorie:

€ 50 via kerkenraad

€ 50 via ds. D. Heemskerk

€ 20 via bezoekerbroeder

€ 150 via bank: 1 x € 100 en 1 x € 50

Overige giften:

€ 25 voor nieuwe verlichting

€ 250 kosten overkomst ds. D. Zoet

€ 115 via ds. D. Heemskerk: 1 x € 50, 1 x € 40, 1 x € 20 en 1 x € 5

€ 10 via bezoekerbroeder voor begraafplaats

Verjaardagsfonds:

€ 372 ontvangen in januari en februari.

Moedermorgen

Woensdagmorgen 17 april is er van 9.30 uur tot 11.00 uur in De Rank alweer de laatste moedermorgen van dit seizoen. Vanaf 9.15 uur staat er koffie en thee klaar. Voor deze morgen hebben we HHJO jeugdwerkadviseur Jacoline de Vree uitgenodigd om een ochtend te verzorgen over 'Geloofsgesprek met kinderen'. Alle moeders uit de gemeente en daarbuiten zijn hartelijk welkom! Breng gerust je kleine kinderen mee.

Mannenvereniging 'Onderzoekt de Schriften'

Woensdagavond 17 april is er voor de laatste keer dit seizoen mannenvereniging. Deze avond zijn ook de vrouwen en belangstellenden welkom. Deze avond begint om 19.45 uur en wordt gehouden in De Rank. De heer Mourits zal de Dordtse Synode behandelen. We hopen op een goede en een gezegende avond met elkaar.

Het bestuur

Vrijwilligershulp

Voor vrijwilligershulp (ook voor vervoer naar de kerk) kunt u contact opnemen met onze coördinator, mevr. E. (Elisabeth) Bouwers via e-mail elisabethkevelam@hotmail.com en via 06-53972114.

Lezenswaardig

Het eerste schepsel dat zondigde, was een vrouw. Het eerste schepsel aan wie bekend werd gemaakt dat de Heere Jezus geboren zou worden, was een vrouw. De eerste schepselen aan wie werd bekendgemaakt dat de Heere Jezus was opgestaan, waren vrouwen. Wat zijn er in de kerkgeschiedenis veel vrouwen geweest, die door de Heere gezegend waren. Een van die vrouwen was Mary Winslow-Forbes (1774-1854). Zij is vooral bekend geworden door haar boeken *Leven met Christus* en *Leven en sterven met Christus*. Op veertigjarige leeftijd werd zij weduwe en stond zij alleen voor de opvoeding van haar negen kinderen. In alle beproevingen mocht zij steeds Gods trouwe hulp en vele geestelijke zegeningen ondervinden. Haar zoon Octavius Winslow (1808-1878) werd predikant. De onderstaande brief werd na het overlijden van mevrouw Winslow aangetroffen bij haar papieren.

Mijn zeer geliefde kinderen,

Het heeft Gode in Zijn oneindige wijsheid en barmhartigheid behaagd om jullie moeder vijfenzeventig jaar geleden in deze zondige wereld van beproeving en teleurstelling te brengen. Weinig en kwaad, zoals de oude Jakob heeft gezegd, zijn de dagen van mijn pelgrimstocht geweest. Toch kan ik eraan toevoegen dat het goede en de weldadigheid, met alle lankmoedigheid en geduld mij al mijn dagen zijn gevolgd. Tot op dit ogenblik ben ik hier om Zijn heilige Naam te loven. Ik kan Gods genadige hand vanaf de dag van mijn geboorte tot op dit ogenblik naspeuren. Zijn waakzaam voorzienig handelen heeft mij geheel en al omringd, en zelfs nog voor ik op deze armzalige aarde kwam, dit tranendal, is het Zijn zeer genadige bedoeling geweest dat ik een gezaligde zondares zou zijn. Wonderbaarlijk is Zijn liefde geweest, en heerlijk in mijn ogen. Ik moet nog steeds zingen van oordeel en barmhartigheid. Veel beproevingen, veel van de tucht van het verbond heb ik nodig gehad, en mijn hemelse Vader heeft mij de Vaderlijke roede niet onthouden. Terwijl de ene hand zwaar op mij drukte, heeft de andere mij ondersteund en overeind gehouden. Alles was in liefde bedoeld om mij te verootmoedigen, en om me Hem te doen kennen, Wien te kennen het

eeuwige leven is. Ik dank Hem voor alles, niet alleen wat mijzelf betreft, maar ook wat jullie betreft. Groot is Zijn barmhartigheid jegens jullie geweest. Op de school van de tegenspoed werden jullie geoefend. In een vreemd land heeft Hij over jullie gewaakt. Hij heeft het niet toegelaten dat het kwade jullie zou overweldigen. Waar het oog van een moeder jullie niet kon volgen, was Zijn gezegende, liefhebbende Vaderlijke oog op jullie geslagen. Jullie weten dat God mij in de dagen van mijn diepe droefheid een belofte heeft gegeven. In de duistere uren van de nacht, toen de slaap van mijn ogen was geweken, en mijn hart door een bange zorg was overstelpt, heeft Hij de hemelen geneigd en in nederbuigende genade tot mijn beproefde ziel van vrede en troost gesproken. Hij heeft toen, in dat zeer gezegende en gewichtige uur, beloofd een Vader te zijn voor mijn kinderen, die geen vader meer hadden, en ook om mijn God te zijn. En o, wat heeft Hij die belofte waargemaakt! Wie heeft in al jullie noden voorzien? Wie heeft overvloed in jullie schoot gegeven? Heeft God dat niet gedaan? Waarom werden jullie niet nooddriftig achtergelaten, berooid en afhankelijk in een vreemd land? Wie heeft het goud en het zilver tot Zijn beschikking? Jullie niet. Wie beschikt over alle harten? Jullie niet. Wie heeft jullie, toen jullie de machtige oceaan overstaken, bewaard zodat jullie geen graf in de golven vonden? Is God niet de Leidsman van jullie jeugd geweest? Heeft Hij niet dag en nacht over jullie gewaakt op de zee en op het land? Heeft Hij niet in heel jullie nooddrift voorzien? Durf het niet aan om te zeggen, o, durf het niet aan om te zeggen: "Mijn talenten, mijn vlijt, mijn inspanningen hebben dit alles voor mij verworven." O, durf het niet aan, durf het niet aan om dit te zeggen! Geef God de eer, en erken dat Hij het was, en Hij alléén. Maar wat is het antwoord geweest? Wat hebben jullie gedaan met wat God jullie heeft gegeven? Hij heeft jullie de dingen rijkelijk in de schoot geworpen, maar welk antwoord hebben jullie gegeven op al Zijn goedheid voor jullie? Hebben jullie dat wel gedaan? Hebben jullie dat wat Hij jullie heeft geschonken, besteed tot de eer van Zijn gezegende Naam? Hebben jullie aan Hem gedacht en Hem in al jullie wegen erkend? Zijn jullie gegaan tot Hem als jullie verzoende Vader in Christus Jezus? Kennen jullie Hem? Hebben jullie Hem lief, o, hebben jullie Hem lief Die zo goed voor jullie is geweest en Die dag en nacht over jullie heeft gewaakt? Hebben jullie Hem lief? Ik vrees voor een paar van jullie. Mijn hart beeft om jullie. Ik heb verdriet op jullie. Ik bid voor jullie. Ik weet van jullie ondankbaarheid en beweën voor Hem jullie zonden. Wat zeg ik vaak: "Spar hen, o Heere, ga met hen niet in het gericht." Jullie hebben er geen weet van, en jullie zullen er geen weet van hebben dat er tienduizend smeekbeden zijn opgegaan en nog opgaan voor jullie ziel, jullie onsterfelijke ziel. Jullie zullen het niet eerder weten dan wanneer jullie de eeuwigheid binnengaan. Ik dank God voor een paar van jullie, die naar ik vertrouw, tot Jezus zijn gevlucht en behouden zijn. Voor hen bid ik voortdurend dat zij niet alleen mogen volharden bij wat zij weten, maar ook dat ze mogen toenemen in de liefde en in een liefelijke en heilige gehoorzaamheid. Maar mijn ziel is vaak, o, zo vaak, terneergeslagen als het over anderen gaat. O, de eeuwigheid, de eeuwigheid alleen kan jullie de gebeden bekendmaken die voor jullie zijn gedaan, en de tranen die jullie bezorgde moeder voor jullie kostbare onsterfelijke zielen heeft geplengd. Er gaat geen dag voorbij of ik breng jullie voor de Heere. Een ziel verloren, of een ziel behouden? Nog even, en ik ga heen. Mijn tijd is voorts kort. Jullie zullen niet lang meer een biddende moeder hebben: de hemel is mijn thuis. Zal ik jullie daar ontmoeten? Zal er een gemist worden? God verhoede het. O, als jullie eens wisten hoe mijn ziel van medelijden met jullie is vervuld! Wat ween ik vaak voor de Heere en belijd ik jullie kwalijke ondankbaarheid jegens de Beste van alle vrienden, de Beste van alle vaders voor jullie. Heeft Hij niet gezegd dat Hij een Vader voor jullie wilde zijn? Heeft Hij die belofte niet waargemaakt? Welk antwoord hebben jullie gegeven? Doorzoek, o, doorzoek jullie hart en zie hoe de zaken staan tussen jullie en een God Die de harten doorzoekt. God laat Zich niet bespotten. Nog even, en jullie zullen voor Zijn aangezicht staan. Een paar jaar, een paar maanden, misschien dagen, en jullie staan aangezicht tot aangezicht voor een heilige, heilige Heere. Ga niet lichtzinnig om met jullie kostbare ziel,

handel niet lichtzinnig met God. En jullie, mijn lieve kinderen, die Jezus kennen als jullie Oudste Broeder, houd vast wat je hebt ontvangen, en laat niemand jullie kroon nemen. Sta ernaar om ootmoedig en nauw met God te wandelen. Leef voor God, arbeid voor Christus, leef voor de eeuwigheid. En als ik daarheen word geroepen, laat mij dan de onuitsprekelijke troost hebben van te weten dat wij elkaar in de heerlijkheid zullen weerzien, om nooit weer te scheiden. Dat de Heere in Zijn oneindige, tedere barmhartigheid jullie allen mocht zegenen, is het dagelijkse gebed van jullie toegenegen moeder.

Mary Winslow

Bron: Mary Winslow, Stille overdenking, bladzijde 139-142).

Dichtkunst

De duivel op weg naar de kerk (2)

Hoor toe: ik tracht er voor te zorgen,
dat ik reeds vroeg op de zondagmorgen,
voor kerktijd in elks woning kom.
’k Zoek daar een kleine twist te stoken,
en – d’echte stemming is verbroken,
om op te gaan naar ’t Godsgebouw.

Een overhemd niet recht in orde;
een handschoen kwijt en zoek geworden;
een knoop gesprongen van de jas;
een nette muts, die ’t hoofd moet tooien,
valt van de stoel, verliest haar plooiën;
een laars die wringt, niet recht van pas.

Zie, met die opgenoemde zaken
kan ik mij wonderwel vermaken,
dat ik die gaarne zie en hoor,
want weet, door al die kleine dingen
wordt ’t hart der dwaze stervelingen
vaak afgeleid van ’t rechte spoor.

Gelukt het mij niet, van te voren
de goede stemming te verstoren,
waarmede and’re kerkwaarts gaan
dan zoek ik weer wat te ontdekken,
dat in de kerk hen af kan trekken,
zodat zij horen noch verstaan.

Zie daar dat meisje kerkwaarts wand’len
hoe zal ik, denkt gij, met haar hand’len,
wanneer zij zit in ’t bedehuis?
Ik trek haar ogen af terzijde,
op buurmeids hoed en mantel beide,
en - ’t boeit haar meer dan Christus’kruis.

Sla ’t oog daar op dat tweetal heren,

die kerkwaarts spoên – vaak kritiseren,
ik weet, daar houden zij zo van;
nu zorg ik, dat in 's leraars rede,
of voorgebed of zegenbede,
iets zogenaamd hen erg'ren kan.

(Bron: *Rachel de groenteverkoopster en andere gedichten*, 1988, bladzijde 90)

De moordenaar aan het kruis

In deze lijdensweken hebben we voor u nog drie dagen uit het dagboek van John Charles Ryle, 'Een Schuilplaats voor het hart', over de moordenaar aan het kruis, nu uit Lukas 23: 43. *En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.* Wij moeten uit dit vers leren dat zij die in Christus geloven, als ze sterven bij de Heere zullen zijn. Ik zal er maar weinig over zeggen. Ik wil het eenvoudig aan u voorleggen, zodat u er voor uzelf over kunt nadenken. Naar mijn gevoel ligt er veel troost en vrede in. Gelovigen zijn na hun sterven 'met Christus'. Dat geeft een antwoord op veel moeilijke vragen die anders de bezige en rusteloze geest van een mens in verwarring brengen. De woonstede van de gestorven heiligen, hun vreugden, hun gevoelens en hun geluk – dat alles schijnt samen te komen in dit eenvoudige woord: ze zijn 'met Christus'. Ik kan de afgescheiden staat van de gestorven gelovigen niet omvattend verklaren. Het is een hoog en diep onderwerp, zo, dat de geest van de mens er geen vat op kan krijgen en het niet kan doorgronden. Ik weet dat het geluk van de gestorven gelovigen niet zo groot is als wanneer hun lichaam weer zal zijn opgestaan, in de wederopstanding op de laatste dag, en als Jezus naar de aarde terugkeert. Toch weet ik ook dat ze een zalige rust genieten. Het is een rusten van de moeite, een rusten van het verdriet, een rusten van het lijden en een rusten van de zonde. Ik zie hun geluk nadrukkelijk in deze woorden: ze zijn 'met Christus'; en als ik dat zie, zie ik genoeg. Als de schapen bij de Herder zijn, als de leden bij het Hoofd zijn, als de kinderen van Christus' huisgezin bij Hem zijn Die hen heeft liefgehad en hen heeft gedragen, alle dagen van hun pelgrimstocht op aarde, moet alles wel zijn, en moet alles recht zijn! Ik kan niet beschrijven wat voor plaats het paradijs is, omdat ik de staat van een ziel die van het lichaam is gescheiden, niet kan begrijpen. Maar ik vraag geen helderder zicht op het paradijs dan dit: dat Christus er is. Hoe Hij daar is – ik weet het niet. Laat mij slechts Christus in het paradijs zien als ik stervende mijn ogen sluit, en het is me genoeg. De psalmist zegt terecht: 'Verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht' (Ps. 16:11). Het was wáár wat een stervend meisje zei toen haar moeder probeerde haar te troosten met de beschrijving van wat het paradijs zou zijn. 'Daar,' zei ze, 'zul je geen pijn hebben, en niet ziek zijn. Daar zul je je broertjes en zusjes zien die je zijn voorgegaan, en altijd gelukkig zijn.' 'Ó, moeder,' antwoordde ze, 'maar er is één ding dat groter is dan dat allemaal, en dat is dat Christus er zal zijn.' Misschien denkt u niet vaak over uw ziel na. Misschien weet u weinig over Christus als uw Zaligmaker en hebt u nooit bevindelijk gemaakt dat Hij dierbaar is. En toch hoopt u misschien naar het paradijs te gaan als u sterft. Dan zou dit gedeelte u zeker aan het denken moeten zetten. Het paradijs is een plaats waar Christus is. Kan dat dan een plaats zijn waar u het naar uw zin zou hebben? Misschien bent u een gelovige, en heeft u toch bij de gedachte aan het graf. U hebt het gevoel alsof alles vóór u donker is, somber en troosteloos. Vrees niet, maar vat moed vanuit deze tekst. U gaat naar het paradijs, en daar zal Christus zijn! 'Heden,' zegt onze Heere tegen de boetvaardige moordenaar, 'zult gij met Mij in het paradijs zijn.' Hij noemt geen tijdperk in een verre toekomst. Hij spreekt niet over Zijn binnengaan in een staat van geluk als iets dat 'ver weg' is. Wat brengt dat woord op een ontzagwekkende manier onze eeuwige woonplaats dichtbij! Geluk of ellende, verdriet of vreugde, de tegenwoordigheid van Christus of het gezelschap van de duivelen – dat alles is heel dicht bij

ons. We zijn geneigd om te zeggen en te denken, juist over gelovigen, dat de dood een lange tocht is, en dat de stervende gelovige aan boord is gegaan voor een lange reis. Dat is fout, helemaal fout. Hun haven en hun thuis zijn dichtbij en zij zijn binnengegaan. Sommigen van ons weten uit bittere ervaring wat een lange en vermoeiende tijd het is tussen het sterven van hen die ons lief zijn en het ogenblik waarop wij hen begraven. Die dagen duren zo vreselijk lang; het zijn de verdrietigste en zwaarste van heel ons leven. Maar God zij geprezen dat de zielen van de gestorven gelovigen vrij zijn. Op hetzelfde moment dat ze sterven, zijn ze in het paradijs. Hun strijd is gestreden en voorbij. Zij zijn door de sombere vallei heen die wij eens moeten betreden. Zij zijn over de donkere rivier gegaan die wij eens moeten oversteken. Zij hebben de laatste bittere kelk gedronken die de zonde voor de mens heeft gemengd. Zij zijn aan de plaats gekomen waar geen verdriet en geen zuchten meer is. O zeker, we zouden hen niet meer terug willen. We zouden niet om hen moeten huilen, maar om onszelf.

Ten slotte

Gemeente, met de brief van Mary Winslow aan haar kinderen, met het gedeelte van een gedicht uit Rachel de groenteverkoopster en met de overdenking van John Charles Ryle over het antwoord van de Heere Jezus aan de moordenaar aan het kruis hebben we genoeg om te lezen en om over na te denken. Daarom deze week geen overdenking van een Bijbelgedeelte in 'Ten slotte'. Aan de vogels merken we en aan de bloemen en de planten zien we dat de zomer nadert, en daarmee ook de komst van onze nieuwe dominee. Zo hebben we deze keer een extra reden om uit te zien naar de zomer. De datum van bevestiging en intrede nadert (13 juli), de draaiboeken komen uit de kast, Zoals u vast wel hebt gezien, wordt de pastorie op dit moment flink onder handen genomen, zodat de dominee, met zijn gezin, straks netjes gehuisvest kan worden. We hopen op een mooie en gezegende dag.

Vriendelijke groet,

Uw kerkenraad.